

Valkmusan kansallispuiston soilla koirakin liikkuu kätevästi pitkospuita pitkin.

Koiraperhe nautti loppusyksyn Kotkasta

25.2.2024 12.42

Mielikuvat Kotkasta liittynevät useimmilla kesään. Junnu Vainion ja Veikko Lavin lauluista tunnetun merikaupungin satamat, saaristo sekä merelliset ravintolat ja kahvilat houkuttelevat silloin monia, Meripäivistä puhumattakaan.

Kotka on yllättävän hyvä matkailukaupunki muinakin vuodenaikoina. Monien puistojen ja ulkoilureittien kaupunki sopii mainiosti myös koiran kanssa liikkuville.

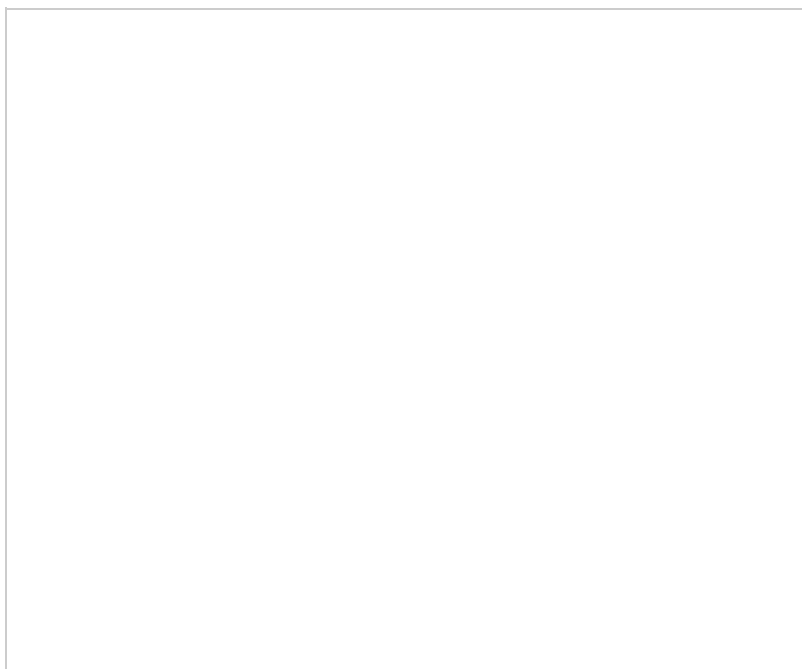
Kahden aikuisen ihmisen ja yhden koiran perheemme testasi merikaupungin matkailupalveluita marraskuisena viikonloppuna. Nelivuotias Raku-koiramme (australialabradoodle) on kokenut matkailija.

Uudenmaan suunnasta Kotkaan ajaessa poikkesimme päästämässä koirasta höyryjä pois Valkmusan kansallispuistossa Pyhtäällä. Sinne on Helsinki-Kotka moottoritiltä vain noin kymmenen kilometrin matka.

Laajalle keidassuolle on rakennettu pitkospuureittejä, joita pitkin oli ilo patikoita komeaa suota ihailien. Avarat maisemat rauhoittavat mieltä. Samalla oli kuitenkin oltava tarkkana, koska sateen jäljiltä pitkospuut olivat liukkaat.

Koiraystävällinen Santalahti Resort

Loppusyksyllä muita kulkijoita ei Valkmusassa juuri liikkeellä ollutkaan. Se oli kannaltamme hyvä, koska alueen parkkialue on harmillisen pieni. Tämä on valitettavan yleinen ongelma monessa

muussakin kansallispuistossa.

Virkistävän luontoreippailun jälkeen oli enää lyhyt matka majoitukseen Kotkaan. Ilmoitautuimme Mussalon sataman lähellä sijaitsevassa Santalahti Resortissa. Koiramme huomioitiin heti hienosti nameilla.

– Olemme muutenkin koiraystävällinen paikka. Karvakaverit ovat tervetulleita kaikkiin majoitustiloihin ilman erillistä lemmikimaksua, kertoo **Katri Jokimies** Santalahti Resortista ja rapsuttaa koiramme. Myös maasto on koiraystävällistä. Mökit ovat aivan metsän ja merenrannan läheisyydessä. Alueella pääsi kiertelemään monenlaisia polkuja pitkin. Koiran tarpeet oli tilavassa ja viihtyisässä mökissäkin huomioitu erinomaisesti ruoka- ja vesikuppeja myöten.

Kalaa lautasella ja akvaariossa

Majoittumisen jälkeen lähdimme kohti Kotkan keskustaa. Lounas nautittiin Juha Vainion kadun perheravintola Wanhassa Fiskarissa. Saman yrittäjäpariskunnan yli neljä vuosikymmentä pyörittämä paikka tarjosi meille maistuvan kalabuffetin asiaankuuluvan merihenkisessä ympäristössä.

Lounasajan lopulla tilaa oli varsin hyvin ja koira asettui rauhallisesti makaamaan pöydän edustalle ketään sen suuremmin häiritsemättä. Taas kerran osoitus siitä, että karvakaverin voi useissa tapauksissa ottaa ravintolaankin mukaan.

Ravintoloitsija **Riitta Horto** tuli ystävällisesti kertomaan vieraille paikan historiasta. Hänen **Matti**-miehensä on aikoinaan toiminut kalastajana ja perheen ymmärrys kaikkeen kalaan liittyvästä onkin vankka.

– Korona on ollut Wanhalle Fiskarillekin kovaa aikaa, mutta parempaan suuntaan ollaan menossa. Liikeideasta ei ole mitään syytä luopua. Merikaupungissa kunnon kalaravintolalle riittänee kyllä jatkossakin kysyntää.

Lounaan jälkeen koira sai käydä hoitamassa henkilökohtaisia asioitaan läheisessä puistossa. Sitten olikin jo aika siirtyä seuraavaan kohteeseen. Maretarium on yleisöakvaario, jossa on esillä kotimaisia kaloja sekä vieraslajejakin.

Maretariumissa myös koiravieraat ovat marraskuussa tervetulleita kaloja katsomaan. Suurin osa akvaarioaltaista onkin koirille sopivalla katselukorkeudella. Rakun innostuksessa olikin pitelemistä, kun kierreltiin katselemassa erilaisia veden eläviä.

Majapaikassa pidetyn pienen levon jälkeen oli jälleen aika ulkoiluttaa koira. Lenkin jälkeen se vaikutti niin väsyneeltä, että sai jäädä lepäämään, kun isäntäväki suuntasi illalliselle Ravintola Keisarinsatamaan.

Entisessä olutpanimossa sijaitsevan ravintolan sisustus kunnioittaa kotkalaisen panimoteollisuuden perinteitä. Olutta on samalla paikalla tehty 1800-luvun lopulta aina vuoteen 1967.

Tilaamme listalta Aleksanterin ahvenet ja Panimon pippuripihvin. Jälkiruuaksi meille tuodaan Aleksandran parfait sekä Romanovin pannukakut. Kaikki sulavat suussa. Palvelu on sujuvaa ja ystävällistä.

Ilta on jo pitkällä, kun palaamme Santalahteen saunaan. Löylyttelyn välissä on mukava vilvoitella terassilla, jonne on illan aikana satanut pieni lumikerros. Kaukana häämöttävät Kotkan keskustan valot.

Murinaa Sapokan kivielläimille

Hyvin nukutun yön jälkeen on ilo herätä aurinkoiseen päivään. Melkoinen ihme marraskuussa. Aamiaisen ja koiran kanssa rannalla tehdyn aamukierroksen jälkeen odottaa aamupäiväsauna. Meille on ystävällisesti lämmitetty lasikattoinen Santa Glass Sauna.

Sen puulämmitteinen kiuas antaa tujakat löylyt. Hikoilun välillä kelpaa kylmä juoma kädessä katsella merta. Kaukana näkyy rahtilaivakin. Saunomisesta vielä raukeina kirjaudumme ulos ja on aika lähteä keskustaan. Ensimmäisenä kohteena siellä on Sapokan vesipuisto. 1990-luvulla rakennettu puistoalue on voittanut monia palkintoja, eikä syyttä. Sapokka on varsinainen keidas aivan Kotkan sydämessä.

Raku-koiran kanssa on siellä hauska kierrellä ja tavata muitakin koiranulkoiluttajia. Koiran huomio kiinnittyi muun muassa useisiin eläinaiheisiin kivipatsaisiin. Niille voi hiukan muristakin ilman mitään vastamurinaa.

Sapokan vesipuisto on rentouttava paikka ihmisille ja koirille. Kivielläimetkin kiinnostivat karvatassua.

Maretariumin kaloissa riitti ihmeteltävää.

Kotkassa päästiin katselemaan kauniita Santalahti Resortin maisemia. Myös ravintola Wanha Fiskari otti koiran ystävällisesti vastaan.

Ulkoilma tekee nälkäiseksi. Lauantailounas syödään aivan kaupungin keskipisteessä, Kotkan torilla. Kesäkuussa avattu Ravintola Tori luottaa välimerelliseen tarjontaan.

Ravintolassa on menossa riista- ja pihviviikot. Otamme listalta sorsaa sekä poroburgerin. Molemmat maistuvia valintoja. Erikoiskiitos tulee siitä, että ystävällinen kokki piipahtaa kysymässä, miten ruoka maistuu.

Myös ravintoloitsija **Niina Utter** saapuu juttelemaan. Pohjois-Lapin Angelista kotoisin oleva energiapakkaus pursuaa ideoita ja kertoilee kiinnostavasti omasta elämästään. Koiraihmisten puhe kääntyy toki myös karvatassuihin.

Vatsa täynnä lähdemme kohti viimeistä etappiamme. Se on Sapokan vierasvenesatamassa sijaitseva Cafe Laituri. Pieni paikka on täynnä lauantaikävelijöitä ja jäämmekin juomiemme kanssa katetulle ulkoterassille.

Jouluvalojen loistaessa ja iltapäivän hämärtyessä luomme vielä katseen Kotkan vierasvenesatamaan. Tämän näkymän voi napata mielikuvana mukaan.

Meri on Kotkassa aina läsnä, oli vuodenaika sitten mikä tahansa. Myös marraskuussa Kymenlaakson pääkaupunki on rento ja kiinnostava tutustumiskohde, joka sopii erittäin hyvin koiraperheellekin.

Teksti ja kuvat: Vesa Keinonen